

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 24/10
18.11.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Власте Јовановић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ-209/10 од 17.12.2010. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Нишу Пр.10-23646/10 од 18.06.2010. године и правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу П-202 Прж.28587/10 од 18.08.2010. године, у предмету прекршаја из члана 333. став 1. тачка 10. у вези става 2. и члана 330. став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, у јавној седници већа одржаној дана 18.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ пресуда Прекршајног суда у Нишу Пр.10-23646/10 од 18.06.2010. године и пресуда Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу П-202 Прж.28587/10 од 18.08.2010. године и предмет враћа Прекршајном суду у Нишу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу П-202 Прж.28587/10 од 18.08.2010. године у ставу првом изреке одбијена је жалба подносиоца захтева Полицијске управе у Нишу, у делу који се односи на прекршај из члана 333. став 1. тачка 10. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и првостепена пресуда се потврђује. У ставу другом изреке се одбија жалба окривљеног Т.М. из Н, као неоснована. У ставу трећем изреке наведене пресуде делимично се уважава жалба подносиоца захтева Полицијске управе у Нишу и преиначује пресуда Прекршајног суда у Нишу Пр.бр.10-23646/10 од 18.06.2010. године, тако што се окривљени Т.М. из Н, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима оглашава кривим и осуђује на казну затвора у трајању од 5 дана, окривљеном се изриче и заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од 8 месеци, а у осталом делу иста пресуда остаје непромењена.

Наведеном пресудом Прекршајног суда у Нишу окривљени Т.М. оглашен је кривим за прекршај из члана 333. став 1. тачка 10. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је осуђен на новчану казну у износу од 9.000,00 динара и 2 казнена поена, и за прекршај из члана 330. став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који је осуђен казном затвора у трајању од 2 дана и 14 казних поена, а изречена му је и заштитна мера забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од 8 месеци. Против наведених пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. Закона о прекршајима, јер првостепени прекршајни суд није применио одредбе члана 85. став 4. и члана 43. став 1. истог Закона, па је тиме повредио право окривљеног на одбрану, а што је могло утицати на законито и правилно доношење одлуке. Наводи да се из записника о испитивању окривљеног од 13.06.2010. године види да суд није поучио окривљеног о његовом праву на одбрану, јер се он није изјаснио да ли ће се бранити сам или уз стручну помоћ браниоца. Указује да се у списима налази решење МУП-а РС, ПУ Ниш, ПИ Медијана од 11.06.2010. године о задржавању окривљеног у трајању од 48 часова, али се у првостепеној пресуди то решење не спомиње, нити се наводи да ће се то време урачунати у изречену казну затвора. Такође, наводи да је у жалби на првостепену пресуду окривљени истицао да му није омогућена адекватна одбрана, да није упућен на право да узме браниоца, да је неука странка у поодмаклим годинама, али се другостепени суд на ове околности није изјашњавао. Предлаже да суд уважи захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном прекршајном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су побијане пресуде донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 85. став 4. и члана 43. став 1. Закона о прекршајима. Ово стога што се из записника о испитивању окривљеног од 13.06.2010. године види да окривљени Т.М. није, у смислу члана 85. став 4. Закона о прекршајима, поучен о праву да се при првом испитивању брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере, нити је у том записнику наведен његов исказ о томе да ли жели да узме браниоца по свом избору или да буде саслушан без ангажовања браниоца. Чланом 85. став 4. Закона о прекршајима је прописано да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере, а суд је дужан да приликом првог испитивања окривљеног поучи о праву на браниоца, због чега поступање противно наведеној законској одредби, по налажењу овог суда, представља повреду права одбране у прекршајном поступку, а што је утицало на законито и правилно доношење одлуке. То је истовремено и битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 13. Закона о прекршајима.

Поред тога, у списима предмета се налази решење МУП-а Републике Србије, Полицијска управа у Нишу, Полицијска испостава Медијана број КУ-1369/10ЛС од 11.06.2010. године о задржавању Т.М. у трајању од 48 часова. Чланом 43. став 1. Закона о прекршајима је прописано да се време за које је учинилац прекршаја задржан пре доношења пресуде урачунава у изречену казну. Међутим, ни Прекршајни суд у Нишу ни Виши прекршајни суд нису ценили ову околност, чиме су повредили наведену законску одредбу.

Према налажењу Врховног касационог суда, основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да Виши прекршајни суд није ценио наводе жалбе окривљеног да му није омогућена адекватна одбрана, да није упућен на право да узме браниоца, да је неука странка у поодмаклим годинама, с обзиром да је у образложењу другостепене пресуде у вези тих навода само истакнуто да су неосновани, без навођења икаквих разлога за то, чиме је повређена одредба члана 245. став 1. Закона о прекршајима којом је прописано да ће у образложењу пресуде Виши прекршајни суд, односно прекршајни суд ценити жалбене наводе и указати на повреде закона које је узео у обзир по службеној дужности.

Са изнетих разлога, налазећи да су у прекршајном поступку учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка од утицаја на законито и правилно доношење одлуке, Врховни касациони суд је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима уважио захтев и укинуо првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање Прекршајном суду у Нишу, који је дужан да поступи по члану 269. Закона о прекршајима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић, с.р.